

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **M. D.**, zastoupený JUDr. Jaroslavem Savkem, advokátem se sídlem 28. října 851/26, Teplice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 2. 7. 2012, č. j. 5679/12-1500-506118, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 9. 2014, č. j. 15 Af 340/2012 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení výše specifikovaného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2012. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení ve věci žádosti stěžovatele o vyslovení neúčinnosti doručení pro zmeškání subjektivní lhůty stanovené v § 48 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, přičemž ve zbytku zůstalo napadené rozhodnutí správce daně nezměněno. Rozhodnutí žalovaného stěžovatel napadl správní žalobou u krajského soudu, který ji zamítl.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 a § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž k tomuto pouze uvedl, že by výkon rozhodnutí, které je předmětem přezkumu, pro něj znamenal nenahraditelnou újmu a že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 31. 10. 2014 vyzval stěžovatele, aby doplnil návrh na přiznání odkladného účinku. V doplnění, doručeném soudu dle 26. 11. 2014, pak stěžovatel tvrdí, že důvody pro přiznání odkladného účinku vyplývají zejména z podaného formuláře Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození

od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Dále uvádí, že osobou, které by mohla vzniknout újma, je zde stát. Ten, jakožto právní stát, má současně zájem na tom, aby byla vydaná soudní rozhodnutí v souladu s právem a spravedlivá, dle stěžovatele proto do doby, než bude rozhodnuto o kasační stížnosti, může stát strpět odklad výkonu rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti ze dne 8. 12. 2014 uvedl, že dle jeho mínění podání stěžovatele nespĺňuje zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku, obsahuje pouhý odkaz na údaje uvedené ve formuláři Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od osudních poplatků a ustanovení zástupce. Zdůrazňuje ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (konkrétně odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012-114), dle níž žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy, přičemž dle žalovaného podání stěžovatele tyto požadavky nespĺňuje. Žalovaný proto navrhuje, aby kasační stížnosti stěžovatele nebyl odkladný účinek přiznán.

II.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užití přiměřeně.

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[7] Výše shrnutá tvrzení stěžovatele podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. nespĺňují. Lze akceptovat odkaz stěžovatele na vyplněný formulář Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, který je součástí spisu. Současně však z tohoto dokumentu nelze nikterak dovodit, jaká konkrétní újma by stěžovateli měla v období do rozhodnutí o kasační stížnosti vzniknout v důsledku toho, že žalovaný zastavil řízení o vyslovení neúčinnosti doručení platebních výměrů žalovaným.

[8] V tomto ohledu lze souhlasit s názorem žalovaného, dle něhož vyjádření stěžovatele k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nespĺňuje požadavky kladené judikaturou. Z tvrzení stěžovatele Nejvyšší správní soud nezjistil, že by výkon nebo jiné právní následky žalobou napadeného rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout dalším osobám, nebo která by převážila případný veřejný zájem, jak vyžaduje ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

[9] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Rozhodl proto tak, že se kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznává.

[10] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatel je proto do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je **1010316414**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti žalobce zastaví [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla stěžovateli vzniknout újma, a stěžovatel ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 18. prosince 2014

JUDr. Josef Baxa předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: